

dem. Een Ting troer jeg nok man er fri for, men der er heller ikke stor Grund til at paafordre den, og det er Bygningsafgiften, men at komme til at betale 20 à 30 Rd. for at blive fri for at betale en 2 à 3 Rd. om Aaret, kan i ethvert Fald ikke være nogen indbringende Forretning, og det vil let kunne være Tilfældet, at en Mand, som ellers vilde komme til at betale 2 à 3 Rd. i Bygningsafgift, nu vil komme til at betale 30 Rd., foruden at han deeltager i enhver omkostning Udgift efter de nu bestaaende Love, som er nødvendig til Communens Behov, lige med Communens Beboere, som boe indenfor den egentlige Bygrændse, nyde Communens Goder og have Kjøbstadens Rettigheder. Han skal saaledes betale til Brolægning, Vægter, Polit, Vand og Gasbelysning, ifald Byen vil have Gas, han skal betale af sine Indtægter accurat lige med dem, der boe i Kjøbstaden og betale af sit Hartkorn 4 1/2 Ed. Byg pr. Ed. Land, forsaavidt det er fjerde Eier af den 1ste Klasse af disse Jorder, som Forordningen omhandler, ellers naturligvis kun det Halve. Naar det nu er givet, at det er aldeles umuligt for dem, der boe 1/4 eller 1/2 Mill fra Kjøbstaden, at nyde saamegen Fordeel af Communens Goder, som de, der boe i Byen, saa synes dette at være en ubillig Bestemmelse; saaledes staaer det i ethvert Fald for mig. Hertil kommer, — og dette er der flere Exempler paa — at en Mand s. Ex. om Vinteren i Sneetilfælde, naaget han har denne Byrde fremfor nogen Anden i Byen, i flere Dage slet ikke kan komme til Byen for Snee, idet man ikke vil kaste paa Veien, da der kun er Tale om en enkelt Behøver, og det altsaa ikke kan lønne sig; heraf følger, at han er afflaaren fra Byen, fra Communens Goder, men han skal ligesuldt være med til at betale derfor, naaget han forud for Byens Indvaanere betaler denne Afgift. Det hjælper nu imidlertid ikke at tale om alt dette, vi maade tage Forholdet som det er, og det er lovligt. Det gjælder altsaa om muligheden at faae dette Forhold forandret paa en efter de nuværende Forhold mere billig og lempelig Maade. — Jeg skal endnu tilføje, at der er flere andre Bestemmelser, som medføre Ubillighed. Jeg veed

ikke, hvorvidt det har Hjemmel i nogen Lovregel, men saameget er vist, at, ifald en Mand boer i Byen og opfører Udsbygninger ude paa Eodden, som er udenbyes Jord, ikke Grundtært undergiver, men Kjøbstadsmærk, der høster Sæden og lader den tørre og saa fører den hjem til Kjøbstaden, saa betaler han Intet, naar han boer i Byen, men er han saa uheldig, at han flytter ud og spiser Kornet derude, saa skal han betale. Der synes efter min Opfattelse, at være saa mange Mistligheder ved denne Bestemmelse, at der kunde være god Grund til at tænke paa, om det ikke var muligt at komme bort fra den. Jeg kunde anføre flere — jeg havde nær sagt — Curiosa i denne Sag, men jeg skal ikke fordybe mig deri; jeg skal kun sige, at jeg holder mig overbeviist om, at den høitærede Minister, forsaavidt han ikke skulde være af den Mening, at Forordningen bør staae ved Magt, at den er god, thi saa er det en anden Sag, men forsaavidt man kunde blive nogenlunde enig om, at den ikke er tidsvarende efter de nuværende Forhold, langt bedre end jeg vil kunne finde paa en Maade at komme bort fra den paa, og da jeg ikke tør vente, at man kan blive enig om at slaae en Streg over det Hele, skal jeg udtale, at det staaer for mig som det Rigtigste, at disse Afgifter, forsaavidt de hidtil have været paafordrede, thi der er visse Steder endnu, hvor de aldrig have været paafordrede, hvad der end mere synes at tale for Forordningens Ubillighed, men forsaavidt de have været paafordrede, ere i Kraft og Gyldighed ifølge Praxis, kunde blive afløste paa en for begge Parter billig og rimelig Maade. Støttet paa disse faa Bemærkninger skal jeg tillade mig at henvende den ærbødige Forespørgsel til den høitærede Indenrigsminister: „Erkender den høitærede Indenrigsminister, at Forordningen af 18de October 1811 om Kjøbstadsjorders Afhændelse m. m. ikke er tidsvarende, og tør det i bekræftende Fald ventes, at der fra Indenrigsministerens Side vil blive gjort Skridt til Forandring i samme?“

Indenrigsministeren: Den høitærede Forespørgger sagde, at han vel ikke turde vente,